

34. Dold mellan furorna

(I Finlands skog)

Finsk folkvisa från Savolax

Lugnt
mf

Dold mel-lan fu - ror - na lig - ger min ko - ja Djupt i den
fin-ska sko-gens lju - va sus. Högt ö - ver top - par - na
re - sa sig ber - gen, Blå - nan - de skönt u - ti mor - go - nens
ljus. Hoi, laa - ri, laa - ri laa, hoi laa - ri, laa - ri
laa! Su - sa ditt svar, du min fin-ska skog! Hoi, skog!

ff *p* *mf*

2. Långt in i skogen hörs göken besjunga,
Flitigt och ömt, hur skön hans maka är.
Klangen av vallhornens dallrande toner
När mina öron från fjärran och när.
Hoi laari....

3. Det är min egen ande, som talar,
Talar med finska skogens djupa röst.
Därföre kan jag ej styra min tunga,
Sjunga jag vill ur mitt fulla bröst.
Hoi laari, laari laa.

Y. Koskinen